

Datum van
inontvangstneming

:

23/12/2025

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-733/25 – 1

Zaak C-733/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

18 november 2025

Verwijzende rechter:

Lietuvos apeliacinis teismas (rechter in tweede aanleg, Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

4 november 2025

Verzoekende partij:

ALPIQ AG

Belanghebbende:

INTER RAO Lietuva AB

Andere partij in de procedure:

Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos

[...]

LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS (rechter in tweede aanleg, Litouwen)

BESCHIKKING

[...]

4 november 2025

Vilnius

De kamer voor burgerlijke zaken van de Lietuvos apeliacinis teismas [...] [samenstelling van de rechtsprekende formatie]

ter terechtzitting heeft de rechter in het kader van een schriftelijke behandeling het verzoek onderzocht van de **Zwitserse onderneming ALPIQ AG** tot erkenning en tenuitvoerlegging in Litouwen van de definitieve beslissing die het Instituut voor Arbitrage van de Kamer van Koophandel Stockholm, Koninkrijk Zweden, heeft genomen in arbitragezaak nr. V2023/136, waarbij de belanghebbende partij (de naamloze vennootschap INTER RAO Lietuva AB) en de rapporterende instelling, de Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (dienst voor onderzoek naar financiële misdrijven bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken van de Republiek Litouwen; hierna „FNTT”) betrokken waren,

verklaart als volgt:

- 1 Het Instituut voor Arbitrage van de Kamer van Koophandel Stockholm, Koninkrijk Zweden (hierna: „het scheidsgerecht”) heeft bij definitieve beslissing van 25 april 2025 in arbitragezaak nr. V2023/136 de vordering afgewezen van de naamloze vennootschap INTER RAO Lietuva AB met betrekking tot de financiële raamovereenkomst inzake energie van 26 juni 2020 (hierna: „de financiële overeenkomst”) tegen verweerster, de Zwitserse vennootschap ALPIQ AG, met betrekking tot de door de Europese Unie opgelegde beperkingen; de reconventionele vordering van verweerster ALPIQ AG toegewezen, en verzoekster (verweerster in de reconventionele vordering) INTER RAO Lietuva AB gelast de volgende bedragen te betalen: 15 808 230 EUR, vermeerderd met 2,488 % rente per jaar vanaf 22 juni 2022 tot en met de datum van volledige betaling; 762 269 EUR; 688 676 SEK; 1 775 GBP; 498 CHF; 9 785 NOK en 6 540 CZK.
- 2 Op 16 mei 2025 heeft verzoekster ALPIQ AG bij de Lietuvos apeliacinis teismas een verzoek ingediend tot erkenning en tenuitvoerlegging in de Republiek Litouwen van de definitieve beslissing van het scheidsgerecht en tot toewijzing van de proceskosten, waarvoor verzoekster in een later stadium bewijsstukken moest overleggen. Op 24 oktober 2023 heeft INTER RAO Lietuva AB een vordering ingesteld bij het scheidsgerecht en op 30 april 2024 heeft verzoekster een vordering in reconventie ingesteld. In zijn definitieve beslissing heeft het scheidsgerecht de vordering afgewezen en de reconventionele vordering toegewezen. INTER RAO Lietuva AB heeft de definitieve beslissing van het scheidsgerecht, die in werking is getreden, niet nageleefd en derhalve wenst verzoekster deze beslissing in de Republiek Litouwen te doen erkennen en ten uitvoer te doen leggen.
- 3 In haar reactie op het verzoek voert belanghebbende partij INTER RAO Lietuva AB aan dat het blokkeren van de transactie en het toestaan van de uitvoering ervan nadat beperkende maatregelen zijn toegepast, kwesties van publiekrechtelijke aard zijn, die niet via arbitrage kunnen worden beslecht. Het scheidsgerecht heeft een geschil beslecht over de uitvoering van de financiële overeenkomst nadat beperkende maatregelen waren opgelegd zonder toestemming van de bevoegde autoriteit van de Republiek Litouwen, terwijl dat gerecht niet bevoegd was om de

vrijgave van de bevroren tegoeden te onderzoeken. Het scheidsgerecht was niet bevoegd om kwesties in verband met de uitvoering van EU-sancties, waaronder de vrijgave van bevroren tegoeden, te onderzoeken. ALPIQ heeft niet om een uitzondering verzocht bij de FNTT en heeft gebruikgemaakt van het mechanisme voor vroegtijdige beëindiging (close-out netting) waarin de financiële overeenkomst voorziet. Op 15 juni 2022 heeft ALPIQ de belanghebbende partij een factuur toegestuurd voor de betaling van een geldsom voor de periode van juni tot en met december 2022, dit wil zeggen de periode waarin de uitvoering van de financiële overeenkomst rechtmatig was opgeschort (wegens de inwerkingtreding van het verbod om de middelen te gebruiken, beheren en verplaatsen). Indien de definitieve beslissing van het scheidsgerecht zou worden erkend in Litouwen, zou ALPIQ AG, dat de EU-sancties tracht te omzeilen, het recht hebben om de middelen die naar aanleiding van de toepassing van EU-sancties in beslag zijn genomen, terug te vorderen.

- 4 [...] Op 28 april 2022 is INTER RAO Lietuva AB door de FNTT toegevoegd aan de lijst van rechtspersonen of andere organisaties die niet de status van rechtspersoon hebben en die eigendom zijn van of onder zeggenschap staan van een entiteit waaraan sancties zijn opgelegd (hierna: „lijst van gesanctioneerde entiteiten”) vanwege haar banden met G.H. Op 20 juli 2022 is INTER RAO Lietuva AB door de FNTT toegevoegd aan de lijst van gesanctioneerde entiteiten vanwege haar banden met [de president van de Russische Federatie].
- 5 De beperkende maatregelen die door de FNTT worden toegepast en die momenteel van kracht zijn, hebben betrekking op contanten, roerende en onroerende goederen, en aandelen van INTER RAO Lietuva AB.
- 6 Op 26 juni 2025 heeft de Lietuvos apeliacinis teismas [...] de FNTT, verzocht om het gerecht in [deze] civiele zaak een verslag te verstrekken.
- 7 Op 18 augustus 2025 heeft de FNTT zijn verslag ingediend, waarin was vermeld dat de financiële overeenkomst van 26 juni 2020 gedurende de periode waarin de internationale sancties van toepassing waren, namelijk van juni tot en met december 2022, zonder toestemming van de FNTT niet kon (en momenteel niet kan) worden uitgevoerd.
- 8 In zijn beslissing van 2 september 2025 heeft de Lietuvos apeliacinis teismas verzoekster, de belanghebbende partij en de rapporterende instelling in de zaak verzocht een schriftelijk advies te verstrekken over de schorsing van de procedure tot het Hof een arrest heeft gewezen in de zaken C-802/24, C-480/24 en/of C-147/25.
- 9 In hun schriftelijke opmerkingen hebben verzoekster en de belanghebbende partij verzocht het onderzoek van de onderhavige zaak niet te schorsen in afwachting van de prejudiciële beslissingen van het Hof in de zaken C-802/24, C-480/24 en/of C-147/25, aangezien de feiten van die zaken fundamenteel verschillen van die van de onderhavige zaak en de regels die het Hof zal verduidelijken voor de

uitlegging en toepassing van het recht derhalve niet relevant zullen zijn voor de onderhavige zaak.

- 10 Op 3 oktober 2025 heeft verzoekster ALPIQ AG bij de Lietuvos apeliacinis teismas een verzoek ingediend om de zaak naar het Hof te verwijzen voor een prejudiciële beslissing [...] [over de vraag die door de Lietuvos apeliacinis teismas is samengevat in punt 20 van de onderhavige beschikking].
- 11 Bij beslissing van 7 oktober 2025 heeft de Lietuvos apeliacinis teismas de behandeling van de zaak geschorst, en de belanghebbende partij en de rapporterende instelling in de zaak verzocht schriftelijk advies uit te brengen over de vraag van verzoekster om de zaak naar het Hof te verwijzen voor een prejudiciële beslissing.
- 12 In haar schriftelijke opmerkingen vraagt belanghebbende partij INTER RAO Lietuva AB om het Hof niet te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de door verzoekster opgeworpen vraag. Subsidiair verzoekt INTER RAO Lietuva AB het Hof de in punt 60 [van haar schriftelijke opmerkingen] gestelde vragen te beantwoorden. Zij wijst erop dat geen enkele bepaling van het Unierecht of het nationale recht de FNTT de bevoegdheid verleent of het recht toekent om een beslissing van een scheidsgerecht ten aanzien van een aan sancties onderworpen rechtspersoon ten uitvoer te leggen, en dat de FNTT de tenuitvoerlegging van de financiële overeenkomst niet heeft goedgekeurd. In het recht is niet bepaald dat de FNTT en/of de rechter bevoegd zijn om met terugwerkende kracht de tenuitvoerlegging van een opgeschorte verplichting mogelijk te maken. Verzoekster tracht de EU-sancties te omzeilen door het geschil via arbitrage te beslechten. Indien in het hoofdgeding een schending van de openbare orde wordt vastgesteld, is een verdere bespreking van artikel 5, lid 1, van verordening nr. 269/2014 niet relevant en is schorsing van de behandeling van de zaak gedurende een lange periode niet gerechtvaardigd. Bovendien zijn een aantal van de door verzoekster opgeworpen kwesties irrelevant, aangezien verzoekster nooit een verzoek heeft gericht aan de FNTT en nooit toestemming heeft gekregen om de financiële overeenkomst uit te voeren.
- 13 De rapporterende instelling FNTT heeft ook schriftelijke opmerkingen ingediend waarin zij het gerecht verzoekt zijn discretionaire bevoegdheid uit te oefenen bij het nemen van een beslissing over de vraag van verzoekster ALPIQ AG om de zaak naar het Hof te verwijzen.
- 14 Verzoekster ALPIQ AG vraagt in haar toelichting van 3 november 2025 om het Hof om een prejudiciële beslissing te verzoeken over de vraag die in het verzoek van 3 oktober 2025 is opgeworpen. Hierin is vermeld dat de erkenning en tenuitvoerlegging van de definitieve beslissing van het scheidsgerecht en de toepassing van het recht in het hoofdgeding onder de exclusieve bevoegdheid van de rechterlijke instanties vallen [Lietuvos apeliacinis teismas en de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas [hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken van Litouwen) en niet van de FNTT. Bovendien bevat het schriftelijke advies van de

FNTT geen enkel argument dat de stelling dat de zaak moet worden verwezen naar het Hof zou weerleggen. Tot op heden heeft het Hof geen uitlegging gegeven aan artikel 1, onder a), v) en artikel 1, onder b), artikel 2, lid 2, artikel 5, lid 1, en artikel 6, lid 1, van verordening nr. 269/2014 (namelijk over de vraag of de bevoegde autoriteit toestemming mag verlenen om de verplichting van de persoon aan wie sancties zijn opgelegd ten aanzien van een persoon aan wie geen sancties zijn opgelegd te handhaven [en dus om de bevrozing van tegoeden niet toe te passen] nadat een rechterlijke instantie de tenuitvoerlegging van de beslissing van het scheidsgerecht heeft erkend en toegestaan).

- 15 In haar toelichting van 3 november 2025 verzoekt belanghebbende partij INTER RAO Lietuva AB om: 1) de behandeling van de civiele zaak in het hoofdgeding niet te schorsen en, indien dit verzoek niet wordt ingewilligd, de vragen in punt 60 van de schriftelijke opmerkingen van INTER RAO Lietuva AB van 28 oktober 2025 aan het Hof voor te leggen met het oog op een prejudiciële beslissing, 2) te weigeren dat de definitieve beslissing van het scheidsgerecht in Litouwen wordt erkend en ten uitvoer gelegd, en de kosten toe te wijzen. Zij voert aan dat het Hof van Cassatie heeft geoordeeld dat, sinds de toepassing van de EU-sancties uit hoofde van verordening nr. 269/2014, de verplichtingen van zowel INTER RAO Lietuva AB als haar medecontractanten om de overeenkomsten uit te voeren die zijn gesloten vóór de datum van toepassing van de in de Uniewetgeving vastgestelde beperkende maatregelen, zijn gewijzigd, aangezien elke overeenkomst die vóór die datum door INTER RAO Lietuva AB is gesloten, moet worden geacht niet uitvoerbaar te zijn gedurende de periode waarin de beperkende maatregelen van toepassing zijn (beschikking van 27 juni 2024 van de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas in civiele zaak nr. e3K-3-139-701/2024). Het is dan ook niet nodig de zaak naar het Hof te verwijzen, aangezien dit reeds is verduidelijkt. De definitieve beslissing van een scheidsgerecht die niet zou mogen worden erkend, is niet verenigbaar met artikel 2 van verordening nr. 269/2014. Bij de procedure voor de FNTT heeft verzoekster de toestemming van de FNTT die zij in juni 2022 moest verkrijgen voor de uitvoering van de financiële overeenkomst niet verkregen noch gevraagd. De bevoegde autoriteit van de lidstaat moet besluiten dat zij niet is verzocht om een vrijstelling toe te kennen voor de uitvoering van de overeenkomst, en dat de uitvoering van de verplichtingen uit hoofde van de afgeleide financiële instrumenten in strijd is met de van kracht zijnde beperkende maatregelen en in de lidstaat niet mogelijk is. Dat is vermeld op blz. 5 en 6 van het FNTT-verslag.

Het verzoek om een prejudiciële beslissing van het Hof en de schorsing van de behandeling van de zaak

- 16 In deze zaak vraagt verzoekster om de definitieve beslissing van het Instituut voor Arbitrage van de Kamer van Koophandel Stockholm van 25 april 2025 in arbitragezaak nr. V2023/136, waarbij INTER RAO Lietuva AB werd gelast ALPIQ AG, een onderneming waaraan geen sancties zijn opgelegd, een geldsom te betalen, vermeerderd met procedurele rente en gerechtskosten en andere

proceskosten, op grond van de financiële overeenkomst, te erkennen en ten uitvoer te leggen.

- 17 In artikel 6 van de wet van de Republiek Litouwen inzake internationale sancties (wet nr. XIV-1020 van 19 april 2022 (hierna: „LIS”) is bepaald dat internationale sancties die zijn vastgesteld in rechtstreeks toepasselijke Uniewetgeving, volledig moeten worden uitgevoerd. De FNTT moet beslissen of vrijstelling of toestemming wordt verleend om de beperkingen en verplichtingen die in de wetgeving inzake internationale sancties zijn vastgelegd niet toe te passen, en voert daartoe alle nodige procedures uit (artikel 11, leden 1, 2 en 3, LIS).
- 18 In punt 34 van de Tarptautinių sankcijų įgyvendinimo priežiūros tvarkos aprašas (beschrijving van de procedure voor toezicht op de toepassing van internationale sancties) die is goedgekeurd bij resolutie nr. 535 van de regering van de Republiek Litouwen van 25 mei 2022 (oorspronkelijke versie van resolutie nr. 535 van de regering van de Republiek Litouwen van 25 mei 2022) is bepaald dat belanghebbenden met redenen omklede en gedocumenteerde verzoeken om vrijstelling of om toestemming mogen indienen om de beperkingen en verplichtingen in de internationale sancties niet toe te passen.
- 19 De kamer van rechters twijfelt er niet aan dat de bevoegde autoriteit van de Republiek Litouwen, de FNTT, beslissingen neemt om de toepassing van sancties ten aanzien van de rechtspersoon waaraan sancties zijn opgelegd (INTER RAO Lietuva AB) toe te staan of te weigeren [artikel 1, onder c), en artikel 6 van verordening (EU) nr. 269/2014 en bijlage II daarbij]. Tegen dergelijke beslissingen van de FNTT kan administratief beroep worden ingesteld. Verzoekster ALPIQ AG heeft bij de FNTT geen verzoek ingediend om een uitzondering toe te passen voor de aan INTER RAO Lietuva AB opgelegde beperkingen, noch vóór het indienen van een reconventionele vordering tot terugbetaling van het haar verschuldigde bedrag in arbitragezaak nr. V2023/136, noch vóór het indienen van het verzoek tot erkenning en tenuitvoerlegging van de definitieve beslissing van het scheidsgerecht in het hoofdgeding.
- 20 Verzoekster werpt de volgende vragen op: 1) Mag de bevoegde autoriteit toestemming verlenen voor de vrijgave van bepaalde bevroren tegoeden of economische middelen: i) indien een rechterlijke instantie een beslissing van een scheidsgerecht erkent en ten uitvoer legt die is gegeven krachtens een overeenkomst die werd gesloten voordat de entiteit op de lijst van gesanctioneerde personen werd geplaatst; ii) indien de beslissing van het scheidsgerecht is gegeven nadat de entiteit op de lijst van gesanctioneerde personen is geplaatst?; 2) Indien het exequatur binnen de werkingssfeer van de uitzondering valt, mag de bevoegde autoriteit dan toestemming verlenen voor de vrijgave van bepaalde tegoeden of economische middelen wanneer een rechterlijke instantie van een lidstaat bij de toepassing van de exequaturprocedure beslist dat de erkenning van de definitieve beslissing van het scheidsgerecht niet in strijd is met de openbare orde van de Republiek Litouwen?

- 21 Ten eerste rijst in het hoofdgeding de vraag of de Lietuvos apeliacinis teismas een uitzondering mag toepassen (hiertoe bevoegd is) voor het gebruik van de bevroren tegoeden van INTER RAO Lietuva AB (artikelen 5 en 6 van verordening nr. 269/2014). Verzoekster ALPIQ AG voert aan dat de FNNT de vrijstelling van sancties moet toepassen ten aanzien van INTER RAO Lietuva AB overeenkomstig de definitieve beslissing van het scheidsgerecht, die in Litouwen is erkend en uitvoerbaar is. Het standpunt van de FNNT is dat de financiële overeenkomst (en dus ook de definitieve beslissing van het scheidsgerecht) zonder zijn toestemming niet mocht en mag worden uitgevoerd.
- 22 Volgens de gegevens die zijn geregistreerd in het Litouwse gerechtelijke informatiesysteem heeft de Lietuvos apeliacinis teismas op 22 september 2025 [...] de volgende vragen naar het Hof verwezen voor een prejudiciële beslissing:
- 1) Valt de erkenning en tenuitvoerlegging van een beslissing van een buitenlands scheidsgerecht binnen de werkingssfeer van artikel 6, lid 1, van verordening nr. 269/2014, dat wil zeggen onder de uitzondering die het mogelijk maakt om een betaling te verrichten uit de bevroren tegoeden van een persoon op wie krachtens deze verordening beperkende maatregelen van toepassing zijn? [tweede vraag (in zaak C-635/25)]?
 - 2) Kan artikel 2 van [verordening nr. 269/2014], gelezen in samenhang met artikel 5, lid 1, onder a), van verordening nr. 269/2014 en de doelstellingen van de toepassing van verordening nr. 269/2014, aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat een bevoegde rechterlijke instantie van een lidstaat van de Europese Unie een in een derde land gegeven arbitrale uitspraak op het gebied van handelszaken erkent en ten uitvoer legt in een lidstaat van de Europese Unie, wanneer het scheidsgerecht voor handelszaken uitdrukkelijk heeft geweigerd om de bepalingen van verordening nr. 269/2014 toe te passen? Kunnen de bepalingen van verordening nr. 269/2014 tot invoering van een stelsel van beperkende maatregelen worden beschouwd als bepalingen van bijzonder dwingend Unierecht ([...] openbare orde) in de zin van artikel 9, lid 1, van verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst? [derde vraag (in zaak C-635/25)]?
- 23 [...] [redenen voor de schorsing van de behandeling van de civiele zaak]
- 24 Volgens de kamer van rechters zijn de antwoorden die het Hof moet geven op de in [...] [bedoelde] vragen 2 en 3 relevant voor de vragen waarover in het hoofdgeding een uitspraak wordt gedaan. Bijgevolg zijn er redenen om de behandeling van [de civiele zaak in het hoofdgeding] te schorsen [...] tot [...] de prejudiciële beslissing van het Hof [in zaak C-635/25] (artikel 163, lid 1, punt 3, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering) is ontvangen.
- 25 Krachtens artikel 2, lid 2, van verordening nr. 269/2014 worden er geen tegoeden of economische middelen, rechtstreeks of onrechtstreeks ter beschikking gesteld

aan of ten behoeve van de in de lijst in bijlage I vermelde natuurlijke personen of met hen verbonden natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen. Artikel 11 van verordening nr. 269/2014 bepaalt dat vorderingen in verband met contracten of transacties aan de uitvoering waarvan, direct of indirect, geheel of gedeeltelijk, afbreuk is gedaan door de maatregelen die uit hoofde van [die] verordening zijn ingesteld, met inbegrip van vorderingen tot schadeloosstelling of soortgelijke vorderingen, zoals een vordering tot schuldvergelijking of een garantienvordering, in het bijzonder een vordering tot verlenging of uitbetaling van een obligatie, garantie of contragarantie, met name een financiële garantie of contragarantie, ongeacht de vorm hiervan, niet [worden] toegewezen indien deze vorderingen worden ingesteld door: a) in bijlage I opgenomen natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen; b) natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen die handelen voor rekening of ten behoeve van een van de onder a) bedoelde personen, entiteiten of lichamen.

- 26 Indien een vraag rijst over de uitlegging van de door de EU-instellingen vastgestelde wetgeving die moet worden onderzocht om een beslissing te kunnen nemen in de zaak, moet de rechterlijke instantie de vraag naar het Hof verwijzen voor een prejudiciële beslissing [...] [verwijzingsplicht overeenkomstig artikel 267, derde alinea, VWEU en verwijzing naar procesrechtelijke bepalingen].
- 27 In het hoofdgeding heeft de kamer van rechters twijfels over de toepassing en de uitlegging van artikel 2, lid 2, en artikel 11, lid 1, onder a) en b), van verordening nr. 269/2014, dat wil zeggen over de vraag of de erkenning en tenuitvoerlegging door de Lietuvos apeliacinis teismas van een definitieve beslissing van een scheidsgerecht waarbij een rechtspersoon waaraan sancties zijn opgelegd (INTER RAO Lietuva AB) werd gelast een geldsom te betalen aan een rechtspersoon waaraan geen sancties zijn opgelegd (ALPIQ AG) geen inbreuk vormt op artikel 2, lid 2, of artikel 11, lid 1, onder a) en b), van verordening nr. 269/2014. Er bestaan geen uitspraken van het Hof over de opgeworpen vraag [en in zaak C-635/25 werd de volgende prejudiciële vraag niet voorgelegd] [...] [herhaling].

De huidige kamer van rechters voor burgerlijke zaken van de Lietuvos apeliacinis teismas [...] [vaste procedurele formulering]

stelt het volgende vast:

Er wordt een prejudiciële vraag gesteld aan het Hof:

„Is de erkenning en tenuitvoerlegging door een rechterlijke instantie van een lidstaat van een definitieve beslissing van een scheidsgerecht waarbij een rechtspersoon waaraan sancties zijn opgelegd wordt gelast een geldsom, vermeerderd met procedurele rente en kosten, te betalen aan een rechtspersoon waaraan geen sancties zijn opgelegd, in strijd met artikel 2, lid 2, of artikel 11, lid 1, onder a) en b), van verordening (EU) nr. 269/2014 van 17 maart 2014

betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen?”

[...] [vaste procedurele formulering en naam van de rechter]